

выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
(кажды усихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер додатокъ
"Бюллетенъ наизнам. повѣстей" выходитъ по 2 печат ар.
бушъ коль: ого 15-го и послѣднаго дня каждого мѣсяца
редакції "Администрація подъ Ч. 44 улиця Галицка
рукописи звртаются лишь на попередне застереженье
Оголошенія принимаются по цѣнѣ въ кр. бть одной
строчки печатной, въ рубр. "Надбслане" по 20 кр. а. въ
рекламаціи неошечатаній болѣй бть порта.
Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
нистрація "Дѣла". У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wall-
eschgasse 10; M. Dukes, Riewergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а : Rudolf Mosse; F. A. Richter
и Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler. E. I. Daube & Co. Въ Парижи Agence Havas. Въ Рое-
ти Редакція "Кіевскон Старины" въ Кіевѣ, почтові
ірады и "Газетне Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дери-
жовская ул., д. Ралли 9.

Просимо нашихъ Вп. Предплатниковъ о скоре надсыланье предплаты и выровнанье залегостей.

195.10

Львівський „Przegląd“ і його „twórcя“.

Праса польска галицка, не выймаючи
консервативного „Czasu“, звернулась послѣдними
съ вою рѣшамоютию противъ „Przegladu“
органду звѣстного „Privatmann-a“, за артикуль-
праведующій епурацио Познавъщаны зъ елементу
польского кн. Бисмаркомъ. „Przeglad“, идучи за
именемъ „Руси“ Аксакова, подавъ именно
ѣсть, что зельзиному канцлерови не ходитъ тактъ
уже о выдалене Поляковъ зъ всѣхъ кон-
тѣвъ нѣмецкой имперіи, а въ болѣшой частя съ-
суненые елементы анархичныхъ, безпашпорто-
выхъ и переважно некатоликовъ. Онъ ударя-
ется на польску прасу въ Галичинѣ и докоря-
етъ, что она зъ сего факту хоче робити пытанье
западнаго польскаго парламенту въденъ.

одетичне, подиести его въ парламентъ въдъв
жомъ въ формѣ интроверпеляціи до правительства
тымъ дѣломъ объявити себе на ново елемен
томъ, который стараеся порожнити дружинъ ст
обою двѣ судьбныи державы. За сей то ультра
консерватизмъ дѣсталась „Przegląd ови“ добра
звучка, именно изъ стороны „Reform-ы“ и „Ga
zety Narodow ои“. Першій зъ сихъ органовъ
тоуджуе въ наслѣдокъ того редакцію „Prze
glad-у“ отъ польскооти и накликуе, щобы загалт
польскій вырѣкся сего апостата; „Gazeta Nar.“
нову ударяе съ великимъ жаромъ не только на
заголовокъ самого редактора, п. Масловскаго, яко колишног
безпашпорта, але и на фактичнаго властителя
„Przeglad-у“, гр. Альфреда Потоцкаго. Въ отатії
„Gazetы Narodow-ой“ подъ заголовкомъ: „Гей
зане Потоцкій!“ читасмо, що „Przegląd“ доси
бувъ wszetecznicą moskalofilstwa, а теперь при
нявся wszetecznictwa prusofilskiego, а вина з
нее спочивае на самомъ „воеводокомъ сынѣ“, ко
трый есть „twórcą“ и „konserwatorem“ сего ор
гана. „Gaz. Nar.“ докоряе оттакъ графови, що
его гордій антенаты стремѣли до пурпуровъ ко
ролевскихъ, а онъ самъ служить „pałacemikom
instactw, dążacych do wyterpienia na grodu pol

О цѣлой той аферѣ дневникарской не згадывали-бы мы, если-бы ультраконсервативны

— — —

ВЪ КАРПАТАХЪ.

Написавъ Иванъ Нечуй

(Дальше.)

Газда Стромовскій, якъ видно по ёму, простый мужикъ, дає своему мѣрошникови третью частку всего зароботку зъ млына. Въ млынѣ бѣ руть шѣснайцяту мѣру зъ млыва! Не великии зароботокъ и газдъ и мѣрошникови. Се вже бувъ на маestности епископа Пряшевского въ Венгрии: тутъ до Пряшевской катедры приписано четверо сѣлъ... Тутъ недалеко стоитъ первое словацкое село Льенікъ, зъ котрого бувъ Стромовскій. Се мѣсце есть узоль, где сходятся три народы: на югъ за Щавницю живутъ Мазуры на югъ и на сходъ Русины, а на захѣдъ дѣятъ Татровъ въ Венгрии Словаки. Коло сёго Льеніка идутъ на югъ безъ перервы рускіи села Липняки, Фа...

Ланякъ, Фольварокъ, Камянка.

Въ типъ Стромовскаго, ёго жѣнки и мѣрошника вже було видно щось одиѣнне одъ типуского та мазурскаго. Въ ихъ на першій поглядъ бѣ въ очи примѣтна часть нѣмецкаго. Въ молодицѣ бровы тонесенъкій, якъ оловцемъ наведеній, зовсімъ якъ у нѣмкинь; ногы у всѣхъ дѣвокъ довгій та тонкій. Всѣ були въ горокомъ костюмѣ, загальномъ для всѣхъ трехъ народностей. Въ газды довгій косы спадали на плечъ и будорѣзаний, ровній на лобъ, зовоимъ по малоруски. На єму були такій самій холоснѣ (штаны) зъ бѣлого товстого сукна съ червоными лямпасами на ногахъ, таі самій кербль (постоли) й онукъ

на нась Русиновъ такій-же „wszetczniczy“ пглядъ, якимъ нынѣ пописався що до Поляковъ. Пригадуємо прото, що въ лютомъ с. р. сей сый „Przegląd“, виступаючи противъ царской указу зъ 27 грудня 1884 р., зборонюючого Полякамъ купувати землѣ въ бѣло- и мало-рускихъ губерніяхъ, на справу руску въ Россіи подививъ рѣвножь окомъ ультраконсерватиста россійскогъ назвавши еи крайно небезпечною для добра россійской державы. „Чайже нынѣ не есть вже тайною“ — писавъ „Przegląd“ — що Украина зриває послѣдній признаки народнои съ Великороссією спольноости, що хоче бути буде сама собою. Струя та есть такъ рвуча, шавѣть средствами державной администраціи вдастся спинити“. Поглядъ свой кончитъ „Przegląd“ радою до правительства россійскаго, щобъ оно старалось скрѣпiti елементъ польскій на Українѣ, а кинувши межи Поляковъ и Русиновъ підпалъ до незгоды, правило Украиною підъ дивизою: „divide et impera!“

Якъ бачимоproto, то „Przegląd“ и еи „twórcy“ уважали нась отъ давна однымъ нардомъ съ россійскимъ и стояли заедно на стан-виску „объединителѣвъ фасону Каткова и Акоакова. Шкода толькъ, що польска праса донеръ теперь догадалась всего того, що намъ будо отъ давна звѣтне. Шкода такожъ, що та праса къ ремонструвала вразъ съ нами въ хвили, коли полагоджене справы руской въ Галичинѣ певи сферы поручили якъ-разъ тымъ самымъ рукамъ, котрѣ нынѣ правлять „Przegląd-омъ“. Шкода рѣвно жъ, що праса польска не приняла до вѣдомости слова „twórgoу“, котрый рускїй депутатъ Бурштынскаго по послѣднѣхъ выборахъ до сейму краевого, коли тая упоминалась о выборѣ „народовця“, оказавъ отверто, що онъ съ „народовцями“ галицкими такъ само не симпатизує, якъ „Przegląd“ съ украинскими сепаратистами. Шкода остаточно, що при послѣднѣхъ выборахъ до рады державной праса польска не запротестувала вразъ съ нами противъ ставленю кандидатуръ рускихъ рукою тогожъ самого „twórcы“. Всего того шкода, але мы тѣшимось, що бода при слуачайности тещерѣшної епурациї Познаніїны загалъ польскїй буде мати добру нагоду пересвѣдчилися, що и по нашей сторонѣ первѣдка буває правда, котру належало бы въ интерес

якъ то звычайно бувае. Сей самыи „Przegląd“ поставилъ себѣ заразъ при своїмъ заснованіи программу: „o sprawie ruskiej w Galicji zachowujacymъ milczenie“, имовѣрно яко о дѣлѣ дуже несмачнѣмъ и може навѣть небезпечнѣмъ для ультраконсервативныхъ пересвѣдчень „chlebodajow“. Тымъ даются и вытолковати загадка, дялъ чого полагодженіе справы русской въ Галичинѣ поднесено певными сферами ще съ концемъ 1870., ишло до коша яко рѣчь, о котрой падало milczeć, имовѣрно вже для того самога, що оно не лежитъ въ интересѣ закордонныхъ „объединительствъ“. Зъ того воего даются остаточно и вести наука, що на будуче справу руску можно поручати рукамъ сеи категоріи, що меншой мѣрѣ працюютъ для краю и держаще больше оглядаются на каотої и Богъ знаетъ ще интересы. Чи тѣ самыи рученьки не вельми послѣдніхъ чаоахъ певному органови рускимъ прасы бодай въ языковомъ взглядѣ зближити до языка „объединительствъ“, се пытанье лишає

до языка „посвящительъ“, се пытавъ яшає
о отвертимъ... Намъ лишь зѣстно, що зъ того в-
веденя молодои редакціи высошї сферы правите-
ственны не конче суть задоволенїи и се незадо-
ленье объявили уже „твого-ѣ“ згаданого органа

Открыть выставы археологично

Вчера около 12 год. въ полуудне наступи-
открыть такъ давно заповѣданой выставы арх-
еологичной и сполученого съ нею зѣзду руски-
и польскихъ археологовъ. Выстава сама, дот-
каюча майже лишь выключно галицкои Рус-
и мае дѣстно лишь рускій характеръ, бо выста-
леній на нѣй майже лишь выключно предметы
будь-то дотыкаючи безпосередно исторіи и давни-
бувальщины галицкои Руси и цѣлои Руси-Укра-
ны, будь-то походячай зъ руского краю и стоя-
сь нимъ и его рускимъ пародомъ въ звязи пос-
реднобѣй. Инакше маєся рѣчь съ зѣздомъ. Не в-
ша рѣчь доходити, для чого змѣнено первѣстни-
плянъ открытия выставы въ другой половинѣ ж-
. сяця липня: чи вымагала сего яка предстоя-
ї консталіяція политична, чи ляканося, щобы руско-
уаинський ученій не занадто заимпонували ру-
кою науковою и рускимъ трудомъ и не надали та-
кої выставѣ якъ и зѣздови бѣльше характеру ру-
ского. Менша о те, выставу и зѣздъ открыти-

Предплата на „Дѣло“ для Америки:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полвѣроку . . . 6 зр.	на полвѣроку . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр.	на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:	съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полвѣроку . . . 8 зр.	на полвѣроку . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр.	на четверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . зр. 5.—	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полвѣроку . . . зр. 2·50	на полвѣроку . . . 2·50 р.
Для Заграницы, окромѣ Россіи:	
на цѣлый рокъ	15 зр.
на полвѣроку	7·50 зр.
на четверть року	3·75 зр.
съ дод. „Библіотеки“:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 зр.	на цѣлый рокъ . . . 6 зр.

Позднее число кончус 12 кр. А. В.

www.english-test.net

Вчера около 12 год. въ полуудне наступи
открытие такъ давно заповѣданои выставы археологичной и сполученого съ нею зѣзду рускихъ и польскихъ археологовъ. Выстава сама, доткающа майже лишь выключно галицкой Руси мае дѣйстно лишь рускій характеръ, бо выставленій на нѣй майже лишь выключно предметы будь-то дотыкающи безпосередно исторіи и давніи бувальщины галицкой Руси и цѣлои Руси-Україны, будь-то походячай зъ руского краю и стоявъ нимъ и его рускимъ пародомъ въ звязи посредній. Инакше маєся рѣчь съ зѣздомъ. Не вѣща рѣчь доходити, для чого змѣнено первѣстніи плянъ открытия выставы въ другой половинѣ місяця липня: чи вымагала сего яка предстояла консталіація политична, чи ляканося, щобы руско-украинський ученій не занадто заимпонували рукою науковою и рускимъ трудомъ и не надали таї выставѣ якъ и зѣздови бôльше характеру руского. Менша о те, выставу и зѣздъ открыти

стыми зелеными верхами та гребнями стре-
мить пышна гора — Три-короны. Се неначе
стоять надъ масою лѣса три сахарвѣ голо-
вы, трохи прихиляній одна до другои; таки
они крутѣ та круглѣ та гоотрѣ; а одъ ихъ йде-
ще выше довга грива, вкрыта лѣсомъ. Ся гора
далесенько одъ Соколицѣ, але здається, нѣбы она
стоить рядомъ съ нею. Амфитеатръ кончаеться
зъ другого боку высоокою горою Голицею. Еи
верхъ похожій на довгу коньскую гриву. Она вся
вкрыта лѣсомъ зъ верху до самого Дунайца. Середъ
сѣго амфитеатра горъ въ серединѣ круга стоить не-
высока гора, кругла, вся вкрыта ялинами, неначе что
кинувъ въ сей пышный кружокъ якусь мохнату-
шапку, а кругомъ него обвивається подковою зеле-
ный Дунаець. Ся гора стоить неначе въ ямѣ, а на
ней кругомъ заглядываютъ высокій, скелистый верхи
Соколицѣ та Трехъ-коронъ. А падъ тымъ амфи-
театромъ стоить весело сонце, заглядае въ ёго
середину, въ пышну глибину, заглядае въ Са-
мый Дунаець. Лѣсы оовѣченій зъ верху, овѣ-
таясь наскрбъ до самого долу... Увесь амфи-
театръ горъ, воѣ скелѣ, облитѣ ранѣшимъ сон-
цемъ, веселымъ, яснымъ. Скелистый верхи вырѣ-
зуються ясно въ блѣдому, але блыскучому небѣ
и нѣбы высять надъ масою темной зелени ялынъ

та буковъ.
Здається, бачишъ пышну декорацію яконо мірової дивної сценои, поставлену геніяльнимъ майстромъ, видуману геніяльною фантазією, — декорацію, вропнѣ съ котрою людьока театральна

мизерною играш

дь, застежко пародии щастъя. И таъ, жонархія,
погреа данийши була пародиою старожено герман-
ськихъ, либокъ свою пагуру и столькъ доношъ,
изъ хотржъ найденійши пароды поинки сно-
бодко рознаньтвою и ловчий учитю, аль же и на-
ть любей при добѣ житъ." Пречому овонь заин-
чиши гр. Дзлужинскій по руси и по польски о-
писаношъ изъ чистъ с. Вел. цвєти.

Такъ отъ выстава археологична дѣль оправдѣй речь случайна, что польскій жалътъ отъ польской прыядки променитъ на рускій жалъ, упакованный все же чрезъ загѣль Поляковъ за жову „хлопоку“. Се выстусленіе гр. Дѣдушицкого можно лишь похвалити и ставити его за примеръ въ другиѣ Поляки. Наколи-бъ тѣль лишь засуди и запойды понижно заѣдольшу спятощъ каждого Русина — его родну жову, тогда ценою, коли-бъ лиже не зовоѣть, то бодай шь дуже великой скоти изволи то вооруженіе мѣжъ обома побѣдѣ сабе жилички народами, котрого для загальнаго добра и право такъ дуже потреба. Але зертвуйно до рѣчи.

По промоватъ предложень гр. Дѣлушкинѣй
изборомъ выбрали на честь тѣзду предсѣдателемъ,
заступника и секретаря. Выбрано отже предсѣдателемъ Пр. еп. Юліана в дра Маера, а заступи-
никомъ п. Соколовскаго; на секретара выбрано п.
Драбовскаго. Коли выбранный выдѣль заявъ свое
вѣде, промовитъ наименордъ дръ Маеръ, а от-
стакъ и Преосв. еп. Юліанъ. Его Преосвященство
изказавъ изъ своей беѣдѣ, що бѣть не есть вирапидъ
археологъ, але отъ давнъ зайжися церковною
исторію руснога народа, а исторія и археология
стыкаютъ и взаимно себѣ доинваютъ. Преосв.
ш. становиша вѣбокій шодить оттакъ потребу
толькы працѣ для добра обоихъ народовъ и за-
ильниъ, що не только бѣть самъ буде отъ теперь
сердно заниматися археологію, але буде такожъ
старатися волыть себѣ въ тѣмъ дуой ширити и
также подвластныи себѣ духовенствомъ. Бестѣду
Преосв. еп. Юліана принялъ збръ грѣхими
плаками.

По окончаніи торжествъ открыты выставы и зѣзу удлинен гоотъ до силь, до мѣстнаго выставы. Выставка размѣщена въ трехъ салонахъ: въ первой суть изрѣзаны церковны, въ другой бром и портреты историчн въ третьей памятники доисторичн. Гости оправдывали гр. Дѣушинскій, Людвикъ Вербицкій и дръ И. Шарашинъ и показали разложены предметы. Законъ

удобно въ сияй подати докладиціїшій описані
выставленыхъ предметовъ, згадасмо тутъ лишь
ро деякій важливѣйшій. Зъ церковныхъ рѣчей най-
врашій есть на выставѣ иконостасъ церкви ро-
ждѣнія скончаніемъ походящій зъ 1620 р. Иконостасъ сей
имѣвало познѣйше, черезъ що его значно ушко-
жено, однакожъ задержалось на пѣнище богато
извѣснаго. Одинъ образъ н. пр. представлялъ
врачика вытаючаго передъ жатвою гостей, —
бытна сцена зъ библійной исторіи; Абраамъ
хотѣлъ отже одѣтый въ строю польскому зъ ча-
въ Жигмонта а побѣдѣ него его жена Сара,
была знову въ строю польскому. Икъ-бы для
повисла ефекту на малювань коло нихъ пер-

ДОПИСІ.

Зъ подъ Львова.

(Рускій языкъ на окружной конференціи учи-
тельской у Львовъ.) Загальнозвѣтна польони-
зацийна тактика противъ Русиновъ на кождомъ

зация тактика противъ гусиновъ на каждомъ поле проявляясь при леда случайности въ цѣ-.

лойъ своей наготѣ. Схибленье превѣты народ-
ной взяли себѣ Поляки мабуть за основу своя
вынародовляющей политики супротивъ Руси-
иа и поступаютъ тымъ яскравѣйше въ той
способѣ, чимъ больше опору находятъ въ сто-
роны руской.

Въ цѣли вынародовленія всплысія отже они передовѣсь до школьнъ и въ мѣщевостяхъ съ чисторускимъ населеніемъ усувано языки тогожъ населения, а вводжено польскій; де же то не вдалось, тамъ бодай вводжено по привыкъ рускій такожъ польскій.

Щобы тая система ополячування продовжалась въ школахъ народныхъ съ тымъ певнѣшнмъ успѣхомъ, запоранося около выведенія учительства въ дусѣ отвѣтнѣмъ той-же системѣ. И дѣйстно „утраквиистичнї“ семинаріи выдали мѣсто рускихъ учителѣвъ людѣй въ родѣ тихъ, про якихъ доводилось намъ читати въ „Дѣлѣ“ ч. 90 въ дописи въ Рогатына, де учителѣ-Русини на конференціи сошимились и то середъ самыѣ-же Русиновъ по руски промовляти.

съ якими боровся, — выявивъ прелегентъ вионнѣ
значеніе и отбѣнность нашего знаменитого тру-
жепника и поэта. На подставѣ старанно зобра-
ныхъ и критично разсмотренныхъ жерель, которы-
ми користувався ще при выданю III тому „Ру-
ской Библіотеки“, розкрывъ въ обширно и все-
сторонно образъ нашего народного отродженія, въ
котрѣмъ покойный Маркіянъ бувъ завсѣгды го-
ловнымъ дѣятелемъ а заразомъ и вытревалымъ
роботникомъ въ разъ вытыченою напрямъ. Ме-
тода прелегента проста и вельми поучаюча для
тыхъ, що хотѣли-бъ ирацювати на поля исторіи
литературы. Не въ томъ его рѣчь, щобъ розво-
дити оригиналній погляди и запускатись въ те-
орії, а просто въ томъ, щобы на подставѣ же-
рель въ именно на подставѣ сучасныхъ судовъ
добути на верхъ те, що становить властиву вар-
тость чоловѣка, то суть его щиростъ до народу
благородный зашаль для гуманныхъ ідей и вы-
тревалостъ въ правди. Такъ выйшовъ посля от-
читу прелегента Маркіянъ Шашкевичъ характе-
ромъ, котрого достойно поняла и оцѣнила всѣ

пуплика; выишасть мужемъ бытгрого разуму, величайшаго сердя, всесстороннаго погляду и дѣльности идеальной вытревалости и самопожертвованія, — гдѣный взоръ для наслѣдованія труженикамъ и поли словесности для добра народу.

громкими оплесками. Вже то треба сказать, що на вѣхъ вечеркахъ сегорбчнои вандровки належали спѣвы до тыхъ точокъ программы, котрѣй безперечно найдичнѣше привинмала вся зѣбра публика. Привинялись до того разъ выборъ найкрасшхъ рускихъ композицій, подруге

Невелику горстку учителів, вірно стоячихъ при народному праворѣ, тероризують дивній паномъ, просто скаваша, квестію „на-сущного“ и симъ способомъ стараются въ кармости удержати учительство заискивши та недопускти аго до найменшого руху правдиво просвѣтного.

Въ икъ игноруючій способѣ тѣ панове переходять до порядку дневного надъ рускимъ языкомъ, оскорбляючи венке чуєтъ руско-народне, а въ другой стороны, икъ малоизнатъ они голосъ учительства, показуясь въ слѣдующемъ факту: Въ дніяхъ 24, 25 и 26 серпня бг-бувалась у Львовъ підъ проводомъ инспектора окружного п. К. конференція учителівъ народныхъ замѣщевого округа львівскаго при участіи около 200 членовъ, въ межі которыхъ около півтора ста становили учителі рускої народности. Зборы подѣлено на колька секцій и предѣлено каждой въ нихъ до обробленія тематы, котрій сподін мали передискутуватись. Якъ въ інавгурації засѣдання и въчайного ходу такихъ конференцій заключати можна було, языкомъ тематовъ и дискусії уважано икъ завсігды, языкомъ польській. Тожь одинъ въ сим'ялішахъ Русиновъ, п. Воробець въ Грибовичъ, опираючись на рускій большісті, поставивъ заразъ другого дня рано внесенье, скрѣпле не подписами тої же большісті, що були половину рефератовъ выготовані по на будуще въ языцѣ рускомъ и въ той же языцѣ надъ ними дискутовано. Но внесенье до кінця конференції мимо богато интерпеляцій полежало въ коши, по просту усунено его потайкомъ въ порядку дненногго и донерна безпосередно передъ закрытьмъ послѣднаго засѣдання зволено заявити устами секретаря збору, п. Яницкого, що внесенье не отвѣтно сформуловане; для чого однакожъ и чоиу того скорше не зроблено, того нѣхто не довѣдався.

(Зъ Чехії). При нагодѣ посвященія хоругви ческого „Сокола“ въ Хотаборжъ

такимъ заголовкомъ розкинуло передъ вільнимъ дніми въ Угорщинѣ въ Семигороді прокла- ція съ датою Букарештъ, взываючій османогор- скихъ Румунівъ до винищена Угрбъ въ Семигороді. Проклація дораджує Румунамъ, мадя- ровъ въ загаль такихъ срібствъ, якіхъ ужини- мрляндока опозиція. Румунське правительство сконфискувало всі примѣрники сесії проклації, які лиши появилось въ Румунії, за що винишено ему офіційна австрійска праца велике признання. „Kölnische Zeitung“ замѣтила кореспонденцію въ Семиграду, въ котрій підоувава ініціативу тієї проклації самому президентови Таса, котрій хотівъ зъужити візити оттакъ появленіє брошуръ яко претекотъ до переслідування Румунівъ въ Угорщинѣ. Комбинація тая становить однакъ всімъ вільованій голосъ середъ підміцков пра- си, котра одноголосно уважає єї простымъ вини- же румунської президентії. Проклація тая від- знала середъ Мадяровъ велике негодованье. Въ Клавзенбургу рѣшили угорські академики опалити прилюдно проклацію, однакъ президентъ жеста зборопивъ имъ таку манифестацію, боячися драматична непогрѣбно Румунівъ. Тогда академики вийшли поза територію мѣста до мѣщевості Меносторъ, де отбули демонстраційно антирумунській митингъ и порѣшили вислати адресу до сенату академичного, щоби той же виклинувъ румунській газеты зъ читальній университетсков. Въ кінцѣ уряджено овацію передъ памятникомъ Кошути.

Така доля стрѣтила внесенъе що до руского взыка, оперте вже не лишь на жаданю бѣльшости збору, але и на основахъ конституціи, о котру чей за гдраку нашу дачу гроша и крови упомнутись намъ можна!

сити нашихъ союзовыхъ пословъ, щобы они ври-
даной случайности предложили правлячимъ
сферамъ наші кривды и зажадали отъ нихъ
усуненя злого и нагледу надъ точнымъ выко-
нуваньемъ правъ, запорученныхъ намъ консти-
туцію.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Хорватська депутатія регніколлярна) при-
няла яко підготову нарадъ, маючихъ полагодити
право державный споръ межи Уграми а Хорва-
тією в Славонію працю Живковича, котрый до-
магаєсѧ: окремого хорватского горожаньства дер-
жавного, хорватскихъ гонведовъ, перетворення
сойму угорского въ зоймъ спольний реформы у-
ніверситету, академії в'йсковои и окремого бу-
джету. Другій еляборатъ, котрый предложивъ
комисії Мискатовичъ не сагає такъ далеко. Оѣ
можаєсѧ до жаданія: уживанія языка хорватского
яко языка державного въ Хорватія и Славонії,
утворення хорватскихъ сеої при спольномъ ми-
ністерствѣ въ Буда-Пештѣ и обсадженія урядовъ
только Хорватами. Въ спеціальній дебатѣ отки-
нено зъ працѣ Живковича, значне число посту-
латовъ. Дальше нараджувалась депутатія надъ

квестію, до кого належить земель гібель ви-
живших і поранених, що зарили хтось і в-
ченъ має подлагати загробокъ краївъд друже-
скарбу взглядно спольному міністерству сканд-
даткового.

(Прокламація румунським іррадієнти.) Під-
 такимъ заголовкомъ розкинуло передъ вільшчи-
 цію съ датою Букарештъ, взымаючи семигород-
 скихъ Румунівъ до винищена Угрь въ Семигород-
 городѣ. Прокламація дораджує Румунії, мада-
 ровъ въ загалѣ такихъ средоточь, якихъ ужине
 сконфискувало въ прим'єрники севі прокламації,
 якій лише з'явилася въ Румунії, за що винишув
 сму офіційна австрійська праса велике признання.
 „Kölnische Zeitung“ замістила кореспонденцію зъ
 Семиграду, въ котрой підоуваває ініціативу та
 прокламація самому президентові Тасі, котрий
 хотівъ зъужити відтакъ появленієся брошурою
 Угорщини. Комбінація тая становить однакъ во-
 сьмь изольованый голосъ середъ німецкіхъ пра-
 сомъ, котра одноголосно уважає єї простымъ вини-
 же румунської іррадіентъ. Прокламація тая від-
 звала середъ Мадаровъ велике негодованье. Въ
 Клявзенбургу рѣшили угорські академики опалити
 прилюдно прокламацію, однакъ президентъ міста
 зборописъ имъ таку манифестацію, боячися драз-
 нити непотрібно Румунівъ. Тоды академики
 вийшли поза територію міста до місцевості Мо-
 нооторъ, де отбули демонстраційно антирумунській
 академичного, щоби тойже википувъ румунській
 газеты зъ читальній університетокон. Въ кінці
 уряджено овацію передъ памятникомъ Кошути.

(Зъ Чехії). При нагодѣ посвященія хоругви
 ческого „Сокола“ въ Хотаборжу, державъ Ра-
 геръ бесѣду, въ котрой загадувавъ про найновіцій-
 ший ческо німецкий аферу. Ригеръ остерігавъ Со-
 колівъ, тое новочасне „ческе лицарство“, щоби
 стереглись незаконнимъ способомъ доходити сво-
 ихъ правъ. Въ добре зорганизованої суспільні-
 сті, якою суть Чехи не може панувати самоцо-
 мочь. тамъ панує законъ и его волъ повинні від-
 піддатись, помимо того, що друга народність
(Німцѣ) провокує Чехівъ до спору. Чехи ма-
 ють однаке право съ Німцями, однакъ Чехи не
 уміють такъ упомпнутись за обою, якъ Німцѣ;
 Чехівъ есть менше и они починають доперша
 подноситись, коли тимчасомъ Німцѣ воюють пе-
реважають числомъ и країдяча самій другій на-
 ції уміють дознану маленьку кривду розголоси-
 ти по пѣломъ свѣтѣ и до найширшихъ розмѣрівъ.
 Для того завзыває Ригеръ ческихъ
 Соколівъ до тревалої працї на полі національ-
 ній, але при томъ остерігавъ ихъ передъ про-
 вокаціями. — Въ справѣ кралеворокій оголосила
 рада громадска Кралевору въ ческихъ днівни-
 кахъ заявленіе въ томъ дусѣ, що по винишому
 день не вѣдомо їй, щоби коли небудь наользъ
 кто німецкихъ гімнастиківъ на території Кра-
 левору“. Заявленіе тое викликало великий гнівъ
 въ німецкому таборѣ, котрий то гнівъ проявив-
 ся въ огніогихъ артикулахъ німецко-лібераль-
 ної прасы.

(„Fremdenblatt“ о внутрьшней политицѣ). Повъурядовый „Fremdenblatt“ пише по причинѣ недалекого отвореял рады державы: „Парламентъ збирається, скрѣпленый неумѣркованою, але окрайною фракцію, а група, котра въ его ловѣ свѣжо зъорганизувалася, есть не партія державы, але клубъ національный (нѣмецкій). Се явище

Третя вандровка рускои молодежи.

VI.

Вечеромъ около 7 год. прибули мы до Хоросткова въ дѣнь гостинного и щирого нашего патріота, Вп. о. Еогоноса. Зъ причины познаніи воры мусѣли вандровники опѣшатиша немало, щобъ на часъ разпочати вечерокъ. О 8 год. будь же салямагнотратока заповнена до краю гостини. Передовоимъ явилося тутъ множество мѣщанъ изъ Хорошткова и селенъ изъ Гонилова, Увиолы и другихъ поблизкихъ сель, щобъ побачити своихъ просвѣченыхъ братовъ, почути, что они говорятъ, чимъ занимавтся, полюбуватись рускимъ одѣвомъ, рускою рѣчю. Въ загалѣ, де не загостили вандровники на нашимъ розкошномъ Подолю, скрѣзь витавъ ихъ народъ по то съ особливымъ интересомъ, а просто съ нетъсными наищиршими симпатіями. Справдѣ радѣло наше серце велики, коли уста старыхъ сѣдоглавыхъ старцѣвъ-господаревъ звали насъ своими, родными, роднесеньскими дѣтьми, отъ которыхъ они надѣются лучшой, красшою долѣ.

Разпочались вечерицѣ. Съ глубокою увагою слухали публікъ отчизну яшого молодого критика и историка літературы, п. Волод. Коцковскаго, о дѣяльности и значеніи незабутаго Маркіана Шашкевича. Опираючись на засвѣдѣ, що вартостъ и значеніе якогось чоловѣка могутъ бутъ належито оціненій лиши зб становища того часу, въ ко-
тримъ буть живъ, а нѣкѣль лиши зъ позасталыхъ окружнинъ его творовъ — и то только по найдено-
мѣдѣшомъ перестудіованю обставинъ его житя,
записовъ, подъ якими находився, супротивностей,

занамените ихъ выконанье підъ управою звѣстно-
го диригента питомця львовской семинаріи духов-
ной, Автонома Левицкого и при участі таихъ
силъ якъ Евг. Гушалевачъ и богословы ии. Кач-
марокій и Діяковскій. Якъ тутъ, такъ такожъ и
на другихъ вечеркахъ запримѣтили мы, что эти
спѣвовъ подобались особенно двѣ композиціи проф.
Вахнянина а то: „Наша жизнь“ и „По морю“
оттакъ Лавровского „Ой по горѣ“ и Нѣжан-
ковскаго „Гуляли, гуляли“. По первому высту-
плею хору отдекламиувала Вн. п. Евгения Бого-
носовна, донька нашего господаря, о. Богоносова
его власный патріотичный стишокъ на привѣт-
руокимъ вандровникамъ. Стихъ сей, въ котрому
по при згадцѣ на давнійши, славній часы нашей
исторіи загрѣвавъ авторъ передовсѣмъ до любови
родного краю и народу, — якъ самъ прогарный
такъ само прогарно бувъ выголошеныи деклама-
торкою. Тоже не диво, що п-а Богоносовна, при-
брана до того въ хорошій народный огорѣй, зби-
рала довгій неумовкаючій оплеоки.

По вечерку розночались сей часъ танцъ и весела забава ажъ до познои ночи.

На другій день рано — а було се въ четверть 6 серпня — охопились деякі менше втомлени, щобъ пройтись на снѣжомъ воздухъ и оглянути мѣсто. Погода стояла на дворѣ тиха, супокойна, хотій ранокъ перебивавъ вже осіннімъ холодомъ. Хорошковъ на первый поглядъ мѣсточко гарне, чисте, зраджуюче добробытъ. На полудине отъ мѣста ставокъ, переливаючійся черезъ греблю опустомъ, підъ котримъ вандрівники зажили здоровон кущель. Прочій часъ до полудиня минувъ то на поблизькихъ екокур-

муку, котра дошанна до життя або пішевицю, нада хлібона більшу поживу та стравуєть. Від якісної бадильні супішнини, обробленої на способі конопель, для гарячих, шовковиста приємно. Та загадки познайти би звернути увагу нашихъ господарів на супішнину, котрого годами не вимагали відомого заходу, такъ якъ більше удача дуже добре, коли гарячі его постікати чи то міжъ канапетами, булаками, бараболем, чи й такъ таки може, то при дороги і т. д. і зав'язь робить що прислугу огорожъ або тиць.

Спідний хлібъ. Дуже часто уживавъ у насъ спідний хлібъ на корінь для домашнього скоту, курей т. п. більше уважаємо то, що підсоль, або грабіж, котрі для здоров'я не то що не користий, але въ значайній мірѣ захистити, можуть статися отруєю. Не толькъ у чоловіка, але і у звірів спідний хлібъ викликає колики, спору, здутие, а підсоль запалення кишокъ і смерть. Подобні наслідки бувають і въ спідніхъ маюхахъ. Щобъ таї спідній знадобы зробити придатнимъ до коріння, треба зав'язь попереди покарти въ окропомъ, котримъ підсольні грабіжі знищить а бодай зробить не такъ шкодливими.

Подяка.

Тарпеви вселеню уподобалось покликати до вічності дні 16 (28) серпня с. р. 78-їйну нашу матері, загляди тещу, бабку і прарабабу Теклю зъ Адиківськихъ Моравецку. Дні 18 (30) серпня було відвезено тіло покійної до жовтівської рогачки, а въ дні 18-її опеля до Кам'янки струмилової. Въ суміжній той же обряд крімъ Ві. о.: крилоши Теоф. Панікова, Ілар. Райтаровського і Конст. Яримовича, взяли впомін безгнінтересову участь Ві. о. дрт. Кл. Сарницкій, лат. кс. Ві. о. Рольний, Ві. о. Мих. Цегельський при почасті численно зброявшихъ друзівъ, подругъ і знакомихъ покійної. Веч. о. Мих. Цегельський, парохъ зъ Кам'янки струмилової, пропішів парочно на сей сумний обряд ажъ до Львова, щобъ оттакъ поспішити почесу до Кам'янки струмилової і занятися тамъ похороннимъ обрядомъ. Вже рано, дні 19 (31) серпня зъ товариства Ві. о.: Льво. Цегельського зъ Голоскевичъ, Дан. Бойковського зъ Руди, Іоана Кобриновича зъ Ланівць, Іоана Дороша зъ Раковця і Андрея Оршкевича зъ Деревлян вийшовъ процесіально съ честными церковными братствами, съ парохіями і парохіянками тільки на вітрячу ажъ за місто, зъ-баки по отпраздненій богослуженню въ місцевій церкві відведені тежъ на кладовище до родинного гробу. Всімъ позыто наведенимъ духовнимъ отцямъ въ добріділь, другамъ, знакомимъ і церковному братству въ загаль, а Ві. о. Михаїлу Цегельському въ особенности дакуюмо сердечно за ласкаве і впомін безгнінтересове отдання поспільної послуги покійної матері нашої. Сердечна подяка і широруско Спаси-Богъ пересылаємо Вамъ въ заплату і просимо Всеївшиго, щобъ охоронявъ Васъ ютъ великого смутку і горя.

У Львові дні 20 серпня (1 вересня) 1885.

Тито Моравець, — синъ; Теофіла зъ Моравецькихъ Крохмалюкъ, і Ольга зъ Моравецькихъ Дорошъ, Юстина і Анна Моравецькі, дочки; Даниїл Крохмалюкъ і Тимотей Дорошъ, зяті; Антоній Володимир і Ольга Кассаруба, внучки; Аполлонія, Антонія, Александеръ, Іосифа, Евстахій, Василь, Теодозій і Ангелія Крохмалюкъ, внучки; Слена, Андрей, Дорошъ — внуки; Евгеній Кассаруба, правнукъ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1315 69—?

Спеціальністі и универсальний средства, французькі і інші, якъ черезъ юю такъ і черезъ інші фірми оповіщувані.

Масу до гашення огнівъ

зъ ц. к. виключно привил.

Фабрики масы до гашення огнівъ

Іосифа Бауера у Вѣдні

поручають

Гібнеръ и Ганке у Львовѣ.

Огнетрівалій и безпечній їть влому

солидно і прекрасно виробленій зъ американськими замками і паскільбами засувками продава дуже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЪ,

у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(Проектся о кореспонденцію въ іншімъ языці.)

ФАРБЫ

до малювання даховъ

найкращої якості, тертий въ подвійно вареному покості, доставляю до кожної стації жовтівничимъ франко — дешевше якъ кожда конкуренції!

Гібнеръ и Ганке

у Львовѣ, Ринокъ ч. 38.

Въ друкарні товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дбати по зниженої цінѣ:

Рочники часописи „Правда“:

Рочникъ V зъ р. 1872	2 зр.
" VI зъ р. 1873	2 зр.
" IX зъ р. 1876	2 зр.
" X зъ р. 1877	2 зр.
" XI зъ р. 1878 часть лит. 2 томы	1 зр.
" XII зъ р. 1879	2 зр.
" XIII зъ р. 1880 часть I	50 кр.
" зъ р. 1884 часть II	1 зр.

Дальше можна набути слідуючої видання б. редакції „Правди“.

1. „Історія рука Костомарова“, перекладъ Ол. Барвінського томъ I за 60 кр., т. II за 50 кр., т. III за 60 кр.; всі 3 томи разомъ за 1 зр. 50 кр.
2. „Світоглядъ українського народу“, Нечуя, за 50 кр.
3. „Повѣстки і оповѣданія“, Нечуя, за 30 кр.
4. „Кайдашева сема“, повѣсть Нечуя за 80 кр.
5. Федьковича „Довбушъ“, Заревича „Боднарівна“ і Федьковича „Якъ козакъ роги виправляють“ — по 10 кр.
6. „Галицько-руске письменство“ Драгоманова за 15 кр.

Крімъ того можна набути:

„Студії auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр. „Рука хата“, буковинський альманахъ Данила Млаки за 1 зр. 20 кр.

Друки шільдній: метрика школи, либра 40 кр. видається пошкоджана школи і списъ учениківъ либра по 60 кр.; завозваніе до посыдання дітей въ школу, либра 40 кр.

Книжки ти можна замовити такожъ черезъ тов. „Промислову“.

5 кілевій

БОЧОВКИ ВИНА

поручає

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСНО-ІЗАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (42—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочковка Гегелівського столового	2 зр. 10 кр.
1 " Гегелівського столового луч- шої якості 2 зр. 30 кр. і 2 " 50 "	10 кр.
1 " Гегелівського ароматичного 270 і 3 зр.	10 кр.
1 " Самородного витравного	4 зр. 30 кр.
1 " Ермелекі-Бакаторъ стол.	2 " 50 "
Червоні вина: 1 бочковка Visontai	2 " 50 "
1 бочковка Visontai старе	3 " —

Повыше наведеній цінъ розумуються вразъ зъ бочковкою окованою железними обручами і о

плаченими портомъ почтовими, такъ що благо склонний отбиратель юдинихъ більше коштуетъ не поносить. Купуюча вина особисто толькъ у продуцентівъ ручить за здоров'я добрий, натуральний і лучший вина якъ зъ Вершесць, і просить о ласкаві замовлені.

Найбільшій складъ дешевої а тревалої

зъ ц. к. виключно привил.

у ЛЬВОВІ,

ОДЕЖІ МУЖЕСКОЇ і ДІТИНЯЧОЇ

находиться при улиці Гетьманській ч. 10. підъ фирмю

ШЕРША СПОЛКА КРАВЦЬВЪ ЛЬВОВСКИХЪ

котра заохочилася богато на сезонъ осінній і зимовий въ густину, наймоднішою готову одяжъ мужеску і дитинячу, въ першихъ родахъ, такъ, що сміло може ручити за добруту матеріалу і за тревале виконанье, а при тоймъ спрошує

по дуже низкихъ цінахъ.

Въ Самборѣ

Нръ 18 въ ринку (противъ костела Бернардинського) пайдуть ученики іншої гімназії за утрену ціну примѣщеніе і родительську опіку. Надзоръ веде о. катехізатор гімназіальний.

Юлія Гнатрикъ

вдова по священику.

Завѣдомленіе.

дуже користне для Родичівъ, посылаючихъ дѣти до школъ въ Тернополі.

Поручаємо умѣщенье для учениківъ зъ всякихъ школъ, мужескихъ і жіночихъ, зъ кореспондентами або безъ нихъ, съ харчемъ і зъ науками чужихъ языковъ, гри на фортепіано, зъ всякою підкою родительською, старанностю, дбалостю і т. д. Собітєю занять дѣтіми єсть певне въ чисто рукою дому. За совѣтності і моральність ручити.

Упрашаю о численній зголосії завчасу письменно і лічно підъ адресою, якъ нижче.

Съ високимъ поважаньемъ

В. А. Зелинський.

Бюро виїжджаюче въ Тернополі, улиця Панська, будинокъ ц. к. Дирекції фінансової.

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIERTE AUFLAGE

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis à Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. O. W.

240 HEFT EDITION

VERHUNDERT TAFELN.

1 з. 20 кр.

1 з. 20 кр.